

SOS mod Racisme
Nørre Allé 7, 2200 Kbh. N.
sos@sosmodracisme.dk
www.sosmodracisme.dk

København d. 19. september 2016

Til Udlændingeministeriet,
att. sab@uibm.dk og sox@uibm.dk

Høringssvar vedr. UIBM's udkast til bekendtgørelse om integrationskontrakter

SOS mod Racisme står ikke på høringslisten til dette udkast, men vi har alligevel valgt at sende enkelte kommentarer:

I princippet synes vi, det er vigtigt, at flygtninge får mulighed for at komme i arbejde på et tidligt tidspunkt.

Vi synes, der er nogle meget positive elementer i afsnittene om vejledning og opkvalificering, særligt højskoleophold, tildels i afsnittet om virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud, mentor og opkvalificering ved ansættelse i ordinær beskæftigelse.

Vi kunne samtidig godt anbefale, at en større del af flygtningene havde mulighed for at få en mentor, også i forhold til jobsøgning og kontakter til arbejdsmarkedet, afprøvning af jobsamtaler, etc.

Vi er samtidig kede af at grundlaget er en meget ringe integrationsydelse, og at flygtninge i nogle tilfælde kan risikere en endnu ringere indkomst ved at deltage i nogle af de nævnte tiltag, idet der i aftalen med arbejdsmarkedets parter er sat en meget ringe timeløn. Uanset hvor gerne en flygtning vil i arbejde, og uanset at vedkommende gerne vil tage et ukvalificeret job, selvom vedkommende har en uddannelse, vil mange ikke have råd til at deltage i de anførte tiltag, hvis det medfører endnu færre penge end integrationsydelsen, som i forvejen er på halvdelen af kontanthjælpen og lavere end, hvad der normalt skal til for at leve i Danmark.

På grund af den meget ringe integrationsydelse, vil vi foreslå, at det specificeres, at kommunen har pligt til at betale de med arbejdet forbundne omkostninger, fx befordring til og fra arbejde/uddannelse, uddannelses- og studiematerialer og eksamensgebyrer – også på danskuddannelsen, og i det mindste har pligt til at kompensere udlændingen, således at han/hun ikke kommer til at få en indkomst, der er mindre end integrationsydelsen.

Vi vil dog foreslå at alle 18 - 30-årige – ikke kun de jobparate - vil kunne tilbydes at begynde med ½ års højskoleophold, og at reglerne om at 1/3 af tiden skal bruges på et erhvervsrettet forløb opblødes eller udgår, så man nøjes med at kræve, at der i højskoleopholdet indgår sprogundervisning. På den måde vil de bedre kunne deltage i de øvrige muligheder, højskolen

tilbyder, og de nævnte tiltag kan måske bedre placeres i en senere periode. Et højskoleophold kunne evt. placeres lige efter modtagelsen af flygtningene i kommunen. Hver af flygtningene på højskolen kan i stedet få tilknyttet en mentor fx i form af en lærer eller kurator, som kan spare med flygtningen og hjemkommunen om forberedelse af et uddannelses- eller jobforløb – evt. en erhvervspraktik ved hjemkomsten til kommunen. Højskolerne har tradition for at undervise i livsanskuelser, demokrati, det danske samfund og dansk kultur, almen dannelse, humaniora, kunst, natur, idræt og praktiske fag. Vi tænker man bør udnytte dette potentiale, give flygtningene muligheder for selv at vælge, for at mingle, samarbejde og danne venskaber med de danske elever og på den måde lære Danmark at kende fra en positiv side.

Udover virksomhedsansatte mentorer for personer som skal i eller er i ordinær beskæftigelse, vil vi foreslå at der også bliver mulighed for mentorer – enten frivillige eller betalte – for andre flygtninge og udlændinge. Vi forelsår at mentorer tilknyttes alle udlændinge der ønsker det mhp. at komme ind på arbejdsmarkedet, og også kan have kontakt med udlændingen under fx virksomhedspraktik og beskæftigelse med løntilskud og under uddannelser.

Vi er usikre på nytteværdien af at holde udlændinge så længe på integrationskontrakt som angivet i 7: §7. *Integrationskontrakten gælder indtil det tidspunkt, hvor udlændingen meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. integrationslovens § 19, stk. 9.*

En del udlændinge vil aldrig komme i arbejde pga. sygdom, og burde hellere have en vedvarende kompensation i stedet for at skulle igennem dyre og nytteløse vurderinger og praktikforløb og striber af formålsløse samtaler. Disse personer som ikke kan blive job-parate, ville have bedre af en tilværelse uden belastende krav, men med den fornødne behandling. De vil kunne tilbydes aktiviteter, men det kan måske mere være stressende og forværre en bestående sygdom – som fx PTSD i svær grad, - at stille for store krav til, at flygtningen kan opfylde dem.

Med venlig hilsen,
For SOS mod Racisme
Anne Nielsen, Næstformand